

ТРЕТЪЙ ПЕРІОДЪ.

ОТЪ ПАПА ГРИГОРІЯ VII-ЫЙ ДО РЕФОРМАЦІИ-ТЪ.

(Отъ 1073—1517 год. слѣдъ Рожд. Христова.)

1. РАСПРОСТРАНЕНІЕ-ТО НА ХРИСТІАНСКЪ-ТЪ ЦЪРКВЪ.

Слѣдъ като църквы-тѣ на Истокъ, кои-то основахъ Апостоли-тѣ Иисусови и тѣхни-тѣ най-славны послѣдователи, испаднѣхъ до едно толгози ниско състояніе, що-то Богъ былъ принуденъ да жъ съсине чрѣзь силъ-тѣ на Мохамеданизмъ-тѣ, не можеше да ся очягва че въ еднѣ земѣ, на кож-то Евангеліе-то съ оржжія было наложено, новыи-тѣ разсадникъ да узрѣе въ еднѣ пріятнѣ градинѣ Божіи. Пакъ при всичко, това е станжло въ Саксоніи, коя-то въ врѣме-то на реформаціи-тѣ станжла разсадникъ на единъ новъ животъ за цѣлѣ-тѣ умрѣлѣ църквѣ и даже за цѣлый родъ чловѣческый. Тѣи чудни сѣ пжтица-та Господни по кои-то води царство-то си къмъ развитіе и свѣршенство! Богъ допуща разсипваніе-то на онова кое-то ся види славно въ наши-тѣ очи; и онова кое-то ныи малко уцѣняваме, Богъ благославя съ неочяканныи успѣхъ. За това да не прѣзираме дны-тѣ на малкы-тѣ нѣща, въ кои-то работа-та му